

ผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ด้านการฟอกเงิน  
จากมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า  
ภายใต้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

นางสาวน้ำทิพย์ วรณปิติกุล

เอกัตศึกษานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต  
สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ  
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย  
ปีการศึกษา 2555

หัวข้อเอกัตศึกษา ผลกระทบต่อการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์  
ด้านการฟอกเงินจากมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง  
เกี่ยวกับลูกค้า ภายใต้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

โดย นางสาวน้ำทิพย์ วรณปิติกุล

รหัสประจำตัว 548 61665 34

หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ  
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดวิชา กฎหมายธุรกิจทั่วไป

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ชาญชัย บุญฤทธิ์ไชยศรี

ปีการศึกษา 2555

---

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้เอกัตศึกษาดังนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายเศรษฐกิจ

ลงชื่อ.....อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ชาญชัย บุญฤทธิ์ไชยศรี)

## บทคัดย่อ

หนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (FATF) จัดให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เนื่องมาจากกรอบกฎหมายเรื่องการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้านั้นยังกระจัดกระจาย แม้นโยบายที่ออกโดยหน่วยงานกำกับดูแลต่างๆ จะมีการกล่าวถึงแนวทางปฏิบัติ แต่ไม่มีผลบังคับและบทลงโทษตามกฎหมาย ซึ่งอาจจะไม่สามารถป้องกันมิให้ผู้กระทำความผิดมูลฐานหรือผู้ก่อการร้ายใช้สถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน หรือใช้เป็นช่องทางในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายได้

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) จึงมีการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2555 เพื่อให้มีกฎระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยการช่วยชี้ให้เห็นถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยได้

กฎกระทรวงข้างต้นมีสาระสำคัญ คือ สถาบันการเงินต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้าและต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

จากการศึกษาผลกระทบของกฎหมายต่อการประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ และการบริหารความเสี่ยงธนาคารพาณิชย์ข้างต้น ผู้ศึกษาเห็นว่า กฎกระทรวงมีบางมาตรการที่สมควรแก้ไขเพื่อเป็นประโยชน์ต่อเกณฑ์การจำแนกประเภทลูกค้าแต่ระดับความเสี่ยง โดยจะไม่ส่งผลกระทบต่อแนวทางการบริหารความเสี่ยงลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ ตามแนวทางนำเสนอ ดังนี้

### 1. การระบุตัวตนของลูกค้า – ผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริง

กฎหมายควรกำหนดให้สามารถยกเว้นการระบุผู้ได้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงสำหรับลูกค้านิติบุคคลที่มีความเสี่ยงต่ำได้ ซึ่งจะครอบคลุมและชัดเจนในทางปฏิบัติเพื่อจำแนกประเภทลูกค้า ตลอดจนการบริหารความเสี่ยงมากกว่าการให้สถาบันการเงินอาจพิจารณาประเภทลูกค้าที่อาจไม่ต้องดำเนินการระบุตัวตนผู้รับผลประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าเฉพาะเท่าที่กำหนดตามกฎหมาย

### 2. การระบุตัวตนของลูกค้า และตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง – แหล่งที่มาของรายได้

ขอเสนอให้ปรับลดความเข้มข้นของกฎกระทรวงในการระบุแหล่งที่มาของรายได้ โดยให้ระบุแหล่งที่มาของรายได้ เฉพาะสำหรับลูกค้าระดับความเสี่ยงปานกลาง และลูกค้าที่มีความเสี่ยงสูง ซึ่งแนวทางนำเสนอนี้จะไม่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบริหารความเสี่ยงลูกค้าลดลง เนื่องจากในระดับ

ความเสี่ยงที่สูงขึ้น ความต้องการตรวจสอบถึงแหล่งที่มาของรายได้ จึงจะมีความจำเป็น หากแต่วิธีการบริหารความเสี่ยงลูกค้าที่มีความเสี่ยงระดับต่ำ โดยการตรวจสอบเอกสารแสดงตน และการแสดงตนของลูกค้าตามหลักเกณฑ์ปัจจุบันนั้นมีความเพียงพอต่อการบริหารความเสี่ยงลูกค้าแล้ว

3. มาตรการตรวจสอบลูกค้าเพื่อป้องกันการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการฟอกเงินหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

ขอเสนอให้ธนาคารพาณิชย์พัฒนาแนวทางบริหารความเสี่ยงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ปปง. ธปท. เพื่อรองรับการทำธุรกรรมผ่านช่องทางที่มีความเสี่ยงสูงจากเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน อันอาจเกิดช่องว่างในการควบคุมความเสี่ยง หรือกฎหมายยังปรับเปลี่ยนตามไม่ทัน เช่น การดำเนินธุรกิจบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์

ซึ่งแนวทางจากความร่วมมือเหล่านี้จะนำไปสู่การเพิ่มเติม และพัฒนาแนวทางบริหารความเสี่ยงภายในของธนาคารพาณิชย์ รวมถึงแนวปฏิบัติในการจัดอบรมพนักงานให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายอย่างเหมาะสมกับหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรแต่ละฝ่าย

## กิตติกรรมประกาศ

เอกัตศึกษาฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ของผู้มีอุปการคุณหลายท่าน ซึ่งไม่อาจจะนำมากล่าวได้ทั้งหมด ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ ชาญชัย บุญฤทธิ์ไชยศรี อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งท่านได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ามาให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในระหว่างการจัดทำ ตลอดจนช่วยตรวจทาน และแก้ไขเอกัตศึกษาฉบับนี้ให้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

นอกจากนี้ ขอขอบพระคุณ สายงานตรวจสอบสินเชื่อ ธนาคาร ยูโอบี จำกัด (มหาชน) ที่ให้การส่งเสริมและสนับสนุนในการศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิตนี้ควบคู่กับการทำงานตลอดสองปี อีกทั้งยังให้ความรู้ และประสบการณ์การทำงาน ซึ่งเป็นทุนความรู้ต่อการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับเอกัตศึกษาหัวข้อนี้อีกด้วย

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณบุพการีที่เป็นเสมือนครูคนแรก ทั้งการให้กำลังใจและสนับสนุน เรื่องการศึกษาดลอดมา และขอขอบพระคุณผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้าเอกัตศึกษาจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

น้ำทิพย์ วรณปิติกุล

## สารบัญ

	หน้า
<b>บทที่ 1 บทนำ</b>	
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.3 สมมติฐานการศึกษา	3
1.4 ขอบเขตการศึกษา	3
1.5 วิธีการศึกษา	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
<b>บทที่ 2 กฎหมายการฟอกเงินกับมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของธนาคารพาณิชย์</b>	
2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการฟอกเงิน	5
2.2 ที่มาของการแก้ไขปัญหการฟอกเงิน	7
2.3 หลักการและสาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	10
2.4 กฎหมายฟอกเงินต่อหน้าที่ของธนาคารพาณิชย์	13
<b>บทที่ 3 บทบาทของธนาคารพาณิชย์ต่อหลักเกณฑ์การรู้จักตัวตนลูกค้าและการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (KYC/CDD)</b>	
3.1 หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า	21
3.1.1 การกำหนดนโยบายในการรับลูกค้า	24
3.1.2 การกำหนดกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า	29

3.2	มาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าของธนาคารพาณิชย์กับ กฎหมายฟอกเงินตามมาตรฐานสากล (FATF Recommendation)	32
3.3	แนวทางการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์	35
3.4	ความสัมพันธ์ของระดับความเสี่ยงต่อการบริหารความเสี่ยงจากการฟอกเงิน	37
3.5	การบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงิน	46
3.5.1	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติการ (Operational Risk)	46
3.5.2	ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ (Compliance Risk)	47
3.5.3	ความเสี่ยงด้านชื่อเสียงและกฎหมาย (Reputation Risk and Legal Risk)	47
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลกระทบของกฎหมายต่อการประกอบธุรกิจ และการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ .....		
4.1	ปัญหาและผลกระทบในทางปฏิบัติต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์	49
4.2	ประโยชน์ของกฎหมายต่อแนวทางการบริหารความเสี่ยงลูกค้าของธนาคารพาณิชย์	53
4.3	แนวทางนำเสนอ	55
บทที่ 5 บทสรุป .....		57
บรรณานุกรม .....		58
ภาคผนวก .....		

## บทที่ 1

### บทนำ

#### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เมื่อวันที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 คณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force on Money Laundering : FATF) กำหนดให้ประเทศไทยมีข้อบกพร่องเชิงยุทธศาสตร์ในการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินและต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เนื่องจากเห็นว่าประเทศไทยยังมิได้มีความคืบหน้าตามที่ FATF เรียกร้องให้ดำเนินการ จึงระบุให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มเดียวกับประเทศที่มีความเสี่ยงในการทำธุรกรรม และเรียกร้องให้ประเทศต่างๆ เพิ่มความระมัดระวังในการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินที่จดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งการกำหนดรายชื่อประเทศไทยดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อสถาบันการเงิน ภาคธุรกิจ และภาคประชาชน ในการทำธุรกรรมทางการเงินระหว่างประเทศ และอาจเกิดผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวม

สาเหตุหลักที่ทำให้ FATF จัดให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงนั้น เนื่องจาก

- กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินของไทยยังขาดหลักการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- ประเทศไทยขาดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่จะสามารถป้องกัน มิให้ผู้กระทำผิดมูลฐานหรือผู้ก่อการร้ายใช้สถาบันการเงินเป็นแหล่งในการฟอกเงิน หรือใช้เป็นช่องทางในการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย
- ประเทศไทยขาดมาตรการกำหนดโทษและลงโทษดำเนินคดีต่อผู้สนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) จึงได้ดำเนินการยกร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการฟอกเงินเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่สำคัญ ซึ่งในที่สุดร่างกฎหมายดังกล่าวได้ผ่านความเห็นชอบ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 ได้แก่

- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2556
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ. 2556

เดิมนั้นพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2552 มีมาตราสำคัญๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักลูกค้า (KYC) และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (CDD) ได้แก่

- มาตรา 20: ให้สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 จัดให้ลูกค้าแสดงตนทุกครั้งก่อนการทำธุรกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งต้องกำหนดมาตรการเพื่อขจัดอุปสรรคในการแสดงตนของคนที่พิการหรือทุพพลภาพด้วย เว้นแต่ลูกค้าได้แสดงตนไว้ก่อนแล้ว
- มาตรา 20/1: สถาบันการเงินและผู้ประกอบอาชีพตามมาตรา 16 (1) และ(9) ต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้า และต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรก โดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดการดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าตามวรรคหนึ่งจะมีขอบเขตเพียงใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงเกี่ยวกับการแสดงตนและการพิสูจน์ทราบลูกค้า การตรวจทานบัญชีลูกค้า และการติดตามความเคลื่อนไหวทางบัญชีของลูกค้าที่ได้รับการแจ้งจากสำนักงาน

จึงได้มีการออกกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2555 (ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2555) เพื่อให้มีกฎระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเป็นไปตามมาตรฐานสากลโดยพิจารณาจากข้อสังเกตของผู้ประเมิน (FATF) ซึ่งได้ประเมินในปี พ.ศ. 2550 เป็นหลัก ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวจะช่วยลดความเสี่ยงเกี่ยวกับการกระทำผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ด้วยการช่วยชี้ให้เห็นถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยได้

กฎกระทรวงข้างต้นมีสาระสำคัญ คือ สถาบันการเงินต้องกำหนดนโยบายการรับลูกค้า การบริหารความเสี่ยงที่อาจเกี่ยวกับการฟอกเงินของลูกค้าและต้องดำเนินการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าเมื่อเริ่มทำธุรกรรมครั้งแรกโดยต้องตรวจสอบเป็นระยะจนสิ้นสุดดำเนินการเมื่อมีการปิดบัญชีหรือยุติความสัมพันธ์กับลูกค้า

การบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินของธนาคารพาณิชย์โดยใช้หลักเกณฑ์ KYC/CDD จึงมีประโยชน์และความสำคัญต่อธนาคารพาณิชย์ เอกอัครราชทูตฯ นี้จึงจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบของมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าที่มีต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ โดยศึกษากฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2555 ภายใต้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินต่อแนวทางการบริหารความเสี่ยงลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ และ

เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมต่อการบริหารความเสี่ยงด้านการฟอกเงินและการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์ภายใต้กฎหมายดังกล่าว

## 1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาหลักการและสาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
2. เพื่อศึกษากฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2555 ต่อการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ด้านการฟอกเงิน
3. เพื่อศึกษาหลักเกณฑ์การบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ด้านการฟอกเงินที่เกี่ยวข้องกับการรู้จักลูกค้า(Know Your Customer: KYC) และการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence : CDD)
4. เพื่อศึกษาผลกระทบของมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าภายใต้กระบวนการบริหารความเสี่ยงต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์

## 1.3 สมมติฐานการศึกษา

กฎกระทรวง การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ. 2555 ภายใต้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินนั้น มีบางมาตรการที่สมควรแก้ไข เพื่อประโยชน์ในทางปฏิบัติของผู้เกี่ยวข้อง โดยไม่ส่งผลกระทบต่อแนวทางการบริหารความเสี่ยงลูกค้าของธนาคารพาณิชย์

## 1.4 ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาหลักเกณฑ์การรู้จักลูกค้า (Know Your Customer: KYC) และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า (Customer Due Diligence: CDD) ของธนาคารพาณิชย์
2. ศึกษากฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลูกค้า พ.ศ.2555, มาตรฐานสากล AML/CFT (FATF Recommendations) ต่อแนวทางการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์
3. ศึกษานโยบายบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์จากการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า เพื่อเป็นแนวทางป้องกันการฟอกเงิน
4. ศึกษาผลกระทบของมาตรการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าภายใต้กระบวนการบริหารความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ต่อการประกอบธุรกิจของธนาคารพาณิชย์